

πᾶσι τὸ λόγιον τοῦ αἰχμαλώτου βασιλέως Πόρου: «Ὅς μοι προσενοχῶσι, ὧς εἰς βασιλέα ἀμόζει». Ὅπως δὲ ἴσως, καὶ ἐπὶ τὴν ὑποθέσει ὅτι ἐλέγχθη ἢ οὐ, τὸ λόγιον τοῦτο, ὁ Ἀλέξανδρος ἀμφιβάλλων περὶ τοῦ ἂν ἠδύνατο νὰ διατηρήσῃ ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ κυριαρχίαν κατακτήσεις τοσοῦτον μεμακρυσμένας καὶ φυλάς τοσοῦτον φιλοπολέμους, οὐ μόνον ἀπέδωκεν εἰς τὸν Πόρον ἀπάσας τὰς κτήσεις του ἀλλὰ καὶ ἐπηύξησεν αὐτὰς ἔτι μάλλον. Ὁ Πόρος ὑπῆρξεν ὁ Σατραπῆς τῶν χωρῶν τούτων, διατηρηθεὶς ἔκτοτε πρὸς τοὺς Μακεδόνας πίστιν ἀκλόνητον. Ὁ Ἀλέξανδρος ἔδρυσεν δύο πόλεις, ὧν τὴν μὲν, ἐπὶ τοῦ μέρους ἔνθεν διέβη τὸ Ἰδάσπουν, ἀποκαλέσας αὐτὴν Βου κ έ φ α λ α, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἵππου αὐτοῦ θανόντος κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ, τὴν δὲ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἔνθα ἐνίκησε τὸν Πόρον, ἀποκαλέσας αὐτὴν Νί κ α ι α ν. Θυσίαι καὶ διασκεδάσεις πλείους ἐγένοντο ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ ταύτῃ νίκῃ.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ Ἀλέξανδρος, ὑποδεχθεὶς τοὺς ἀπεστραλμένους τοῦ βασιλέως τοῦ Κασιμῖρ Ἀβιζαρῆς, ἤρκετο εἰς τὴν ὀνομαστικὴν μόνον αὐτοῦ ὑποταγήν. Ἀκολουθῶντες ἐδίωξαν ἐναντίον τῶν Γ λ α ὕ σ ω ν ἢ Γ λ α υ κ α ν ῖ ω ν, λαοῦ κατακοῦντος βορειοανατολικῶς τῶν κτήσεων τοῦ Πόρου, ὃν καταπαύσας καθυπεβίβαλλεν ὑπὸ τὴν ἔμμεσον κυριαρχίαν τοῦ Πόρου.

Εἶτα ὁ Ἀλέξανδρος διέβη τὸν Ἀ σ ε ζ ῖ ν ο ν ποταμὸν καταδύων ἐτέρου τινος Πόρου, βασιλεύοντος ἐπὶ τῶν μετὰ τοῦ ποταμοῦ τούτου καὶ τοῦ Ἰ δ ρ α ὄ τ ο υ χωρῶν (Aihara nṅh Ravi). Ὁ ἡγεμὸν οὗτος ὑποταγεὶς τῷ πρώτῳ, μετὰ πολὺ ἐπανεστῆ, ἀλλ' ἡ χώρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἄμα κατακτηθεὶς προσηρητήθη εἰς τὰς κτήσεις τοῦ πιστοῦ Πόρου.

Μετ' ὀλίγον ὁ Ἀλέξανδρος διέβη ἀλληλοδιαδόχως καὶ τὸ Ἰ δ ρ α ὄ τ η ν, ὅπως καθυποτάξῃ τὰς ἐλευθέρας φυλάς τῶν Κασιμῖρ αἰτίνας ἐρωμένως ἀντέστησαν ἐναντίον τοῦ Πόρου καὶ τοῦ Ἀβιζαρῆς. Καὶ τινες μὲν τούτων ἀμυγλητεὶ ὑπετάγησαν, αἱ λοιπαὶ ἀντέστησαν, ἀλλ' εἰς μάτην, καθότι πάραυτα εἰς τὴν αἰματηρὰν μάχην κατετροπώθησαν, ἢ πόλις αὐτῶν Σαργῆ.